

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LI. — Izdan in razposlan dne 1. oktobra 1884.

153.

Dopustno pismo od 15. julija 1884,

za lokomotivno železnico od Aša v Rossbach.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je Vilhelm Rzizek na Dunaji zaprosil, da bi mu se dala dopustitev ali koncesija v delo in rabo lokalne železnice od Aša v Rossbach, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja imenovanemu prositelju po postavi o dopuščanju železnic od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in tako tudi po postavah od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56) in od 26. decembra 1882 (Drž. zak. št. 180) to dopustitev podeliti tako le:

§. 1.

Dajemo Vilhelmu Rzizku na Dunaji pravico narediti in uživati lokomotivno železnico, od postaje Aške kraljevske bavarske državne železnice v Rossbach, ki jo bode izvesti kot lokalno železnico s pravilno medkolesno širino.

Gledé morebitne podaljšbe tu depuščene železnice v stik s kralj. saskimi državnimi železnicami pridržuje se ustanovitev dotičnih določil državni pogodbi,

(Slovenisch.)

ki se sklene s kralj. sasko vlado, ter je koncesionarjeva dolžnost, podvreči se tem določilom in dolžnostim, ki za-nj iz njih izvirajo.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:

- a) oprostitev od štempljev in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine v nabavo kapitala in zagotovilo obresti od kapitala in vršbe do časa, ko se začne vršba vožnje, in za pridobitev zemljišč, za delo in opravo železnice do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od štempljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obligacij z interimalnimi listi vred, in za vknjižbo predstvenih obligacij, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišča;
- c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja štempeljskih pristojbin kuponom, in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let od dne današnjega.

§. 3.

Koncesionarjeva dolžnost je delo lokalne železnice precej začeti in najdalje do 31. oktobra 1885 dokončati.

Dodelano železnico je precej v občno službo izročiti ter vožnjo po nji ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati.

Da bode držal se zgornjega roka za delo, dolžan je koncesionar dati varnost, položivši deset tisoč (10.000) goldinarjev kavcije v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati varovancev novci.

Ako bi ne dostal zgornjega roka, sme se izreči, da je položnina propala.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, priteza se koncesionarju pravica razlastitve (razsvojitve) po določilih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se koncesionarju dodeli tudi zastran tistih krilnih železnic, ki bi se imele narediti do posameznih obrtniških zavodov, in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

§. 5.

Koncesionarju se je ob delu in rabi dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja dopustno pismo, in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko ministerstvo, ter tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in železnocestni vršbeni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in pa zakonov in ukazov, kateri se morebiti pozneje dadó.

§. 6.

Koncesijonarju priteza se pravica, s posebnim odobrenjem državne uprave in pod uveti, ki jih ona postavi, narediti delničarsko družbo, ali pa pravice in dolžnosti izvirajoče iz te koncesije, predjati na katero uže obstoječo delničarsko družbo.

Delničarska družba, ki se napravi, stopi v vse koncesijonarjeve pravice in obveznosti.

Predstvene obligacije se ne smejo izdajati dotle, dokler jim se ne najde, kar se tiče njih obrestovanja in poplačanja, zadostno pokritje v djansko pridobljenem in za stalno zagotovljenega spoznanem čistem donosu železnice po izkazih, ki jih preskuša država. Skupni iznos istih ne sme presezati nominalno dveh stotisoč goldinarjev avstr. veljave.

Nasproti se dodeljuje koncesijonarju pravica, izdati predstvenih delnic (akcij), ki gledé obrestovanja po 5 od sto in razdolžbe uživajo predstvo pred založnimi delnicami, do dveh sto tisoč goldinarjev avstr. veljave.

Vso napravno glavnico treba je odplačati po razdolžnem črteži, ki ga odobri državna uprava, v času, dokler traja koncesija.

Družbena pravila in obrazi delnic založnih in predstvenih, ki se izdadó, in pa morebiti predstvenih obligacij, potrebujejo odobrenja državne uprave.

§. 7.

Transporti vojakov naj bodo po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določilih o tem in o polajšilih potujočim vojakom, katera vsak čas veljajo pri železnici po cesarji Franc Jožefu imenovani.

Ta določila obsezajo tudi deželno brambovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice, nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in pri glednim zborom, potem vojaško stražno krdele civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaško osnovano finančno in varnostno stražo.

Koncesijonar se zavezuje, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za vojaške Transporte in o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih, ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dodatni dogovor o transportu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob troških vojaške blagajnice.

Tako je tudi dolžan pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih in na propis o vojaških transportih po železnicah.

Te dolžnosti ima koncesijonar samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z ozirom na drugotnost te proge in na polajšila vsled tega dodeljena gledé naprave, opreme in cele vršbe zdi biti zvršljivo, o čemer pristoji razloka trgovinskemu ministerstvu.

Koncesijonar se zavezuje, da se hoče pri oddajanji služeb v zmislu postave od 19. aprila 1872 (Drž. zak. št. 60) ozirati na doslužene podoficirje iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 8.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9 lit. b) železnocestnega dopustnega zakona izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, šteječ od današnjega dneva, in mine po tem roku.

Državna uprava sme tudi izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti ustanovljene o začetku in zvršetku delanja (§. 3), in začetku ter vzdržbi vožnje (§. 9), in bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §^{ta} 11^{ga}, lit. b) železnocestnega dopustnega zakona niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 9.

Poslovršbo na železnocestnih kosih, ki so predmet te dopustnice, boče država za koncesionarjev račun vodila.

Načini te voditve bode uravnovala vršbena pogodba, katero sklene državna uprava s koncesionarjem.

§. 10.

Državna uprava si prihranja pravico, da more vselej koncesijonirano železnico, ko se dodela in v službo izroči, odkupiti za odškodnino v gotovem, ki jo dá koncesionarju.

Da se določi odkupščina, seštejó se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih treh letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki najslabejšega leta in povprečni čisti dohodek ostalih dveh let se izračuni.

Ako bi vendar tako najdeni srednji čisti dohodek ne dosegel vsaj letnine potrebne za obresti po 5% nominalne napravne glavnice, ki jo je dovolila državna uprava, in za nje odplačilo o času, za katerega veljá koncesija, — tedaj se ta letnina vzame kot čisti donos odmeri odkupščine v podlogo.

To veljá tudi za slučaj, če se železnica odkupi pred preteklim tretjim letom vršbe.

Odškodba naj se dá v renti, enaki zgornjemu srednjemu, odnosno minimalnemu donosu, ki naj se koncesionarju v dobi še ostali koncesije poluletno, 30. junija in 31. decembra vsako leto po dospelji plačuje.

Državi se pridržuje pravica, kadar koli namesto še ne dospelih plačil rente plačati glavnično vrednost istih, diskontirano po pet od sto na leto, obresti na obresti računeč.

Ako se država odloči, da bode to glavnico plačevala, naj jo — kakorsi sama izbere — plača v gotovini ali z državnimi zadolžnicami. Državne zadolžnice je pri tem računati po ceni, kakoršna se podá kot srednja cena državnih zadolžnic enake vrste po uradnih zapisih da je v neposrednje poprejšnjem poluletji bila na Dunajski borsi.

Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država v bremen čisto last in užitek te tukaj koncesijonirane proge z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, — tudi vozil, če so se katera omislila, in zalog

materijala, in tako tudi iz napravne glavnice narejenih vršbenih in pričuvnih zalogov, kolikor le-ti niso uže po svoji namembi z odobrenjem državne uprave celo ali deloma pošli.

§. 11.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, preide na državo brez vračila neobremenjena svojina in užitek dopuščene železnice, in vse premične in nepremične pritikline, tudi vozilnega parka, če se je kateri omislil, in zalog materijala, in tako tudi iz napravne glavnice narejenih vršbenih in pričuvnih zalogov, kolikor le-ti niso uže z odobrenjem državne uprave po svoji namembi po polnem ali nekoliko pošli (§. 10).

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupi železnica, ostaja koncesionarju last rezervnega zalog napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar imajo denarjev terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, katere je sezidal ali si pridobil vsled pooblastila od državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo pritiklina železnici.

§. 12.

Državna uprava ima pravico, uveriti se, da so dela železne ceste ter tudi vršbena oprava, po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

V oziru na odkupno pravico pristojeko državni upravi po §. 10, dolžnost je koncesionarjeva, pogodbe o delu in dobavi pred sklenitvijo položiti v odobrenje pred državno upravo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarjenje, in sosebno po nadzornikih ob trošku koncesionarjevem pošiljanih kakor si ji koli pozdi primerno prigledovati, da se delo izvede po projektu in po pogodbi.

Komisar, katerega postavi državna uprava, tudi sme, ako se napravi delničarska družba, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri velja za načelništvo železnocestnega podjetja, in ustavljati vse sklepe in naredbe nasprotne zakonom ali družbenim pravilom, oziroma kvarne državni koristi.

Za tu ustanovljeno nadziranje železnocestnega podjetja po komisarji, koncesionar ne plačuje v državno blagajno za zdaj posebnega povračila. Takisto se on odvezuje dolžnosti, izrečenih v §. 89 reda železnocestne vožnje od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) gledé povračila večjih troškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstvenem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabaviti in vzdržavati uradne prostorijske.

§. 13.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici,

v dopustnih uvetih ali v zakonih, poprijeti se naredeb, primernih zakonom ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, izreči da je ista ugasnila.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč koncesionarju pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstvu glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, 15. dne meseca julija v letu po odrešnji sveta tisoč osem sto osemdesetem četrtem Našega, cesarjevanja tridesetem šestem

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

154.

Razglas ministerstva za finance od 4. septembra 1884,

da je mali colniji I. razreda v Bernaticah dana oblast prejemati col od rudninskih olj tarifnih števil 119 a) in 121 a).

C. kr. mali colniji I. razreda v Bernaticah (Barzdorfu) dala se je oblast prejemati col od rudninskih olj tarifnih števil 119 a) in 121 a).

Dunajewski s. r.

155.

Razglas ministerstva za finance od 10. septembra 1884,

da je c. kr. veliki colniji v Zgorelci dana oblast odpravljati denaturirano laško olje.

C. kr. veliki colniji v Zgorelci (Görlitz) dala se je, vendar samo za poletne mesece, t. j. za čas od 1. aprila do 30. septembra vsakega leta, oblast odpravljati denaturirano laško (oljkovo) olje po opomnji k številki colne tarife 72.

Dunajewski s. r.

156.**Razpis ministerstva za finance od 13. septembra 1884,**

da se pri izvozu pilé-cukra v sodih proti povračilu davka ne bode več zahtevalo, da bi vsi kosi (sodi) imeli enakšno čisto težo.

V porazumu s kralj. ogerskim ministerstvom za finance preklicuje se določilo § 3, št. III 5 zvršitvenega propisa k postavi o davku od repnega cukra, izdanega 28. junija 1878 (Drž. zak. št. 83), po katerem imajo pri izvozu tolčenega cukra, cukra kockovitega, pilé-cukra, cukrovega peska ali cukrovih kristalov proti povračilu pristojbine vsi kosi biti enake čiste teže, za pilé-cuker, kateri je spravljen v sode, ter dopušča, da pri izvozu pilé-cukra v sodih smejo posamični kosi (*colli*) ene izvozne poslatve imeti tudi različno čisto težo.

Ali pri takih izvoznih poslatvah mora pošiljajoči urad vsakemu posamičnemu kosu (sodu) posebej ovedeti, kolika mu je kosmata teža in teža tare, odnosno čista teža.

Dunajewski s. r.

157.**Ukaz ministerstva za trgovino od 14. septembra 1884,**

o vvedenji poštnine prostih dopisnic v avstro-ogerskem poštnem občenju.

Počenši od 15. oktobra 1884 smejo se med onimi oblastvi, uradi itd., katerim za vzajemno občenje pristoji poštnine prosto pošiljanje svojih dopisov v zmislu postave od 2. oktobra 1865 (Drž. zak. št. 108) o pristojbin prosti porabi c. kr. pošte, poštnine proste dopisnice (dopisne karte) pod naslednjimi uveti uporabljati:

1. Kot dopisnice, za katere ni plačevati poštnine, smejo se rabiti samo golee (blanketi), ki jih je poštna uprava na belem papirji tiskati dala; od le-teh prodaje se pri vseh c. kr. poštih uradih 25 enovitih dopisnic po 4 kr., a 25 dvojnic (dopisnic s pridodanimi odgovornicami) po 8 kr.

2. Nadpisno stran treba je popisati s podatki, kakor kažejo tiskane besede, posebnost mora na njej stati ime in pečat oblasti (urada), ki kaj na pošto daje, nadpis ali adresu in namenišče ali kraj, kamor je dopisnica namenjena, naposled naznamba razlogov, na katere se opira prostost poštnine in sicer tako, kakor je uže zdaj zapovedano za pisma poštnine prosta.

3. Zadnja stran dopisnic je namenjena za priobčila, ki smejo biti z roko pisana, ali tiskana, ali deloma oboje.

4. V oziru na dajanje na pošto in oddajanje poštnine prostih dopisnic, po tem na priporočilo (rekomandacijo) istih uporabljajo se propisi za uradne dopise sploh veljajoči. Poštni pečat se na-nje udarja takisto kakor je zapovedano za navadne dopisnice.

5. Kadar se katera poštnina prosta dopisnica porabi za taka priobčila katerim ne pristoji prostost poštnine, treba jih je za vrniti, ko se daje na pošto, a

kadar bi kaj takega zapazil stoprv poštni urad, ki karto razkaznico prepisuje, ali pa oddajni poštni urad, naj jo pošlje nazaj prejemnemu poštnemu uradu, da jo vrne oddajatelju z naznambo razloga.

6. C. kr. poštni uradi naj si tako, kakor je pisano za dobivanje drugih poštних vrednotnic, dobavljajo poštne proste enovite dopisnice v ovojkih po 250 a dvojnice v ovojkih po 250 dopisnic, ali tudi v manjših množinah, ki se vendar dadó deliti s 25 brez drobca.

7. Take dopisnice izdajó se v nemškem in dvojezičnem besedilu (tekstu).

Pino s. r.

158.

Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 16. septembra 1884,

o tem, koliko časa so veljavne listine v izkaz nekim vrstam blaga, ki so v mejnem okraji podvržene prigledu.

Doba veljavnosti listinam služečim v izkaz ustanavlja se za naslednje vrste blaga, za katere je z ukazom ministerstev za finance in trgovino od 9. julija 1882 (Drž. zak. št. 102) izrečeno, de so v mejnem okraji colne okolije (izimši suho mejo proti Italiji), odnosno v mejnem okraji bukovinskem prigledu podvržene, tako le:

za kardamom, zvezdast janež in šafran na eno leto;
za vinske jagode, posušene; korinte in rozine na šest mesecev.

Dunajewski s. r.

Pino s. r.

159.

Ukaz ministerstva za trgovino v porazumu z ministerstvom za notranje reči od 16. septembra 1884,

o pravicah trgovskih popotnikov (potujočih trgovskih agentov).

Bodoč da so nižja oblastva neenako razločala o tem, kako je določila §§^{ov} 9 in 10 ministerijalnega ukaza od 3. novembra 1852 (Drž. zak. št. 220) o pravicah trgovskih popotnikov (potujočih trgovskih poverjencev ali agentov) zvrševati, opominja se, da naslednja določila v misel vzetega ukaza še veljajo in sicer tako za domače kakor tudi za vnanje (tuje) trgovske popotnike:

§. 9.

„Dovoljenje agencije daje agentu pravico, s trgovci, fabrikanti in obrtniki obojstranske poslovrsbe poslove nasnavati, jim za tega delj vzorce (muštre) od blaga na ogled podajati, in cene blagu svojih pooblastiteljev naznanjati, od njih

naročbe za takšno blago prejemati, in storjene naročbe na svoje poveritelje prepisovati, kakor tudi na njihov račun blaga nakupovati.

Naročeno blago naročnikom pošiljati ni agentov posel“.

§. 10.

„On ne sme poslov po kom drugem, temuč jih mora sam osebno vršiti ter mu ni dopuščeno, razven vzorcev še drugega blaga s sabo voziti, imeti zaloge blaga ali vkladališča (magazine), blago kakeršno bodi prodajati in sklepati agencijske poslove z ljudmi, ki niso trgovci ali fabrikanti“.

O tem povodu omenja se tudi, da je trgovskih popotnikov dolžnost, svojo obrtno izkaznico vsegdar pri sebi imeti.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

160.

Ukaz ministerstva za pravosodje od 23. septembra 1884, o začetku uradovanja okrajnega sodišča v Beči na Gališkem.

Novo okrajno sodišče v Beču (Biecz), ki se po ukazu ministerstva za pravosodje od 30. januarja 1884 (Drž. zak. št. 19) ustanovi, ima svoje uradno poslovanje 1. dan januarja 1885 začeti.

Pražák s. r.

161.

Razpis ministerstva za finance od 26. septembra 1884, z določili k popisu V. Prickovega aparata za merjenje spirita in k propisu o uporabi istega.

Dodatno k razpisu ministerstva za finance od 1. julija 1884 (Drž. zak. št. 113) in z delovito premeno istega ukazuje se v porazumu s kralj. ogerskim ministerstvom za finance:

1. Maksimalni termometer iz kovine, ki se omenja v propisu V. Prickovega aparata za merjenje spirita v točki 6 pod *d*) in je nameščen v alkoholometerskem stebriči, nadomešča se z navadnim steklenim maksimalnim termometrom, napolnjenim z živim srebrom, ki ima kovinsko stoglo po Celsiji, ter se nahaja na desni strani aparatove omare.

Ta maksimalni termometer je treba, — predno se vdene v omaro aparata — še preskusiti takó, da se horizontalno položi v krop, čez 2 minuti iz kroga vzame in v horizontalni legi pustí, da se ohladi.

Termometer mora pri tem kazati 95 do 105 Celsius in te naznambe skozi 3 minute ne sme premeniti.

Na to je treba živosrebrni stolpec s tem, da se termometer nekolikrat zamaje, spraviti na najnižjo lego ter poskus ponoviti.

Na mesto termometra, ki ní več za rabo, lahko organ superkontrole vloži preskušen plombiran termometer.

Kadar se aparat s katerega koli razloga več ne drži pod uradno zapiro, naj finančni organ, ki mu je superkontrola v žganjarni zaupana, plombo meroizkusnega urada z maksimalnega termometra sname in posebej shrani.

2. Ako bi v žganjarni davek od pridelka plačujoči postavljena žgalna priprava po čez voč nego 10 litrov spirita v minuti dajala, dolžan je žganjar omisliti za-njo bodi dva merilna aparata, ki sta preskušena in oštempljana na dotok od 1 do 15 litrov v minuti, ali pa en merilen aparat, kateri je na dotekanje od več nego 15 litrov v eni minuti preskušen in oštempljan.

Kadar se dva aparata pri eni žgalni pripravi, odnosno eni hladilni pripravi rabita, treba je merilna aparata s hladilno pripravo tako zvezati, da se spirit, kar ga izteka iz hladilne priprave, med oba merilna aparata razdeljuje v zračni omari, pripuščeni po zvršitvenem propisu k postavi o davku od žganja (Drž. zak. od l. 1884 št. 114), katero je v primeri k temu večjo narediti.

Ko se merilna aparata postavljata in s hladilno pripravo strinjata, mora se posebno tudi na to gledati, da bode spirit iz zračne omare enakomerno v oba aparata odtekal ter se mora le-to od strani finančnih organov tako pri pregledovanji žganjarne kakor tudi pri mesečnem obračunjanji prigledovati.

Dunajewski s. r.

162.

Razglas ministerstva za finance od 28. septembra 1884,

da se mali colniji II. razreda v Kathareinu (Pilška cesta) in v Privozu ustanovita.

S 1. dnem oktobra 1884 začneta svoje poslovanje mali colniji II. razreda v Kathareinu (Pilška cesta) in v Privozu.

Z rečenim dnem prestane finančne straže oddelek v Kathareinu, službovati kot colna odpravljalnica.

Dunajewski s. r.